

Quod monumentum absolutibus tibi Nicolao notario nostro, ut scriberes præcipimus; et ut robur habeat, effigiem sanctæ crucis affiximus. Actum Beneventi in episcopio, mense et indictione nominata feliciter.

Ego Majorachi presbyt. me testem scripsi, a. n. tibus sacerdotibus nostris, vel cuncto clero.

Ego Aripaldus scribere me jussi et testes acribere.

ANNO DOMINI DCXV.

SANCTUS AILERANUS

SCOTO-HIBERNUS ABBAS.

NOTITIA HISTORICA IN AILERANUM.

(Fabricii Biblioth. med. et inf. ætatis.)

Aileranus aliis verius *Aireranus*, *Ereeranus*, *Scoto-Hibernus* cognomento *Sapiens*, presbyter et scholasticus seu ludimagister scholæ Cluainardensis in Hibernia, sæculo VIII ut videtur (post Columbanum, Ultanum et Adannanum), scripsit gesta sancti Patricii, et, quæ sola ætatem tulit, *interpretationem mysticam progenitorum Christi*, quæ cum Columbanianis Scriptis edita a Patricio Flemmingo, ord. Min., Lorani 1667, et recusa tom. XII Bibliothecæ Patrum Edit. Lugdun. 1677, pag. 37.

SANCTI AILERANI

SCOTO-HIBERNI ABBATIS

INTERPRETATIO MYSTICA PROGENITORUM CHRISTI.

(Bibliotheca Patrum, tom. XII, p. 39).

Opportunum videtur de nominibus genealogiæ dominicæ juxta mysticos, majorum duntaxat auctoritate perceptos, exponere intellectus; eo utique sensu imprimis posito, ut quomodo in Dominum nostrum

Ante hoc opusculum habetur in Bibliotheca Patrum, tom. XII, p. 39, monitum sequens:

Licet benigne lector, subjectus Ailerani nostri tractatus Columbanianus non sit, et proinde ex scopo præsentis instituti ad hoc collectaneum per se non videatur spectare: tamen quia ita mole exigua est, ut congrue seorsum edi non possit, et ingenio tam fecundo, tam docto, sacræ Scripturæ sensus depromit, ut quibusvis sacrarum litterarum studiosis, et divini maxime verbi præconibus, ejus evulgatio, sicut utilissima, ita et acceptissima futura sit, consultum putavi ne insignis eximii viri monumentum diutius delitescat, illud collectis præsentis fasciculo Columbanianis sermonibus, ad lectoris utilitatem, adjicere.

Circa ipsum porro Aileranum, Aireranum, vel Ereeranum (ita enim varie legitur apud antiquos, tam Latinos quam Hibernicos scriptores; sed posteriori frequentius modo in vetustis Hibernicæ Menologiis scriptum reperitur) observandum duos hujus nominis in Hibernia sanctissimos olim viros, floruisse, quorum unus est Ereeranus abbas Tamlaensis in *Lagenia sancti Mairuani* famosissimi archidiaconatus, et regule atque ordinis monastici conditoris, successor, ejus festum Compilatio veterum Hibernicæ Menologiorum, nempe *sancti Aeneæ* sive *Engussii* episcopi lili *Obleni beati Mariani* abbatis et D. Caroli Maguir, ponit ad 14 Augusti. Sed cum hic Ereeranus, licet sapiens (quo etiam cognomine ipsum inscribit) nihil

præter suam monasticam regulam scripsisse legatur, et abbas fuerit, haberi non debet auctor præsentis opusculi, ab aliquo celeberrimo scriptore, non tamen abbate conscripti. Alter fuit Aireranus cognomento *sapiens*, presbyter scholasticus, seu ludimagister celeberrimæ scholæ Cluainardensis, multorum millium discipulorum, sanctitate et litteris illustrium nutritus, cui vere tribuendum videtur opus subscriptum; præter quod, inter alia legitur esse vitam sancti Patricii; nam in Eptome ms. Hibernica de gestis sancti Patricii, quæ incipit: *Populus qui sedebat in tenebris vidit lucem magnam, irrefragabilem* apud nostrates auctoritates, sub linem inter alios vite sancti Patricii scriptores refertur Aireranus; ita enim habetur: *Hi sunt sancti seniores et sapientes Hiberniæ, qui signa et virtutes Patricii scripserunt, et collecta nobis tradiderunt, sanctus Columba Cellarum, sanctus Ultanus* (alter ab illo Fossensi in Belgio) *sanctus Adomnanus, sanctus Areranus sapiens, sanctus Chieranus*, etc. De eodem quoque Arerano jam memoratus sanctus Aenas episcopus qui eximia sanctitatis et doctrinæ laude floruit sub finem octavi sæculi, regnante Hugone Honorato, seu Orduthæ, illo Nielli Nimbozi, totius Hibernicæ Monarchæ, in suo Martyrologio metrico elegantissimo et fidelissimo, ad 29 Decembris ita meminit: *Aireran an teagnaibus*, hoc est, *Aireranus* cognomento *sapiens*; cui consensit Martyrologium Subense in Bavaria, in quo sic